

Verslag van boekbespreking van leeskring 'De Omslag'

Datum: 28 juli 2015

Gelezen: De Nederlandse maagd van Marente de Moor

Aanwezig: Ariana, Marné, Joke, Annelies, Gerda, Janny

Afwezig: Pauline, Wil, Thea, Ria, Nelleke

Wat vonden we ervan:

- Ariana: Knap gecomponeerd boek, historische en psychologische trekjes, het verhaal pakt me niet, het blijft wazig.
- Marné: Boeiend, groot taalgebruik. Goed inzicht in de verschillende karakters. Goed boek.
- Joke: Wat moet ik met dat boek? Zeer 'unheimisch'. Na twee keer lezen toch wel een knap boek. Geen lekker boek om te lezen, van alles te veel.
- Annelies: Heel bijzonder boek, mooi taalgebruik. De bedoeling van het boek is niet duidelijk. De uitleg over schermen wel mooi, maar geen leuk boek. Wel in één keer uitgelezen.
- Gerda: Heb het voor de tweede keer gelezen. Het blijft een moeilijk verhaal, een beetje een vaag boek.
- Janny: Knap geschreven boek, maar ik heb helemaal niets met de sport schermen. Het spreekt me niet aan. Vreemd verhaal, niet prettig om te lezen.
- Pauline: Mooie roman, spanning goed opgebouwd. Heeft ervan genoten.
- Thea: Geen gezellig boek, het verhaal kwam niet binnen.
- Wil: Vreemd verhaal, sprak me niet aan.
- Ria: Heb het boek niet uitgekregen.

Over de schrijfster:

Marente de Moor, dochter van de schrijfster Margriet de Moor, werd geboren in Den Haag in 1972. Ze groeide op in Bussum en studeerde Slavische talen aan de Universiteit in Amsterdam. Na het uiteenvallen van de Sovjet Unie woonde ze tien jaar in Rusland, waar ze aan de Theaterschool van St. Petersburg studeerde. Daarna werkte ze als verslaggever voor een dagelijks realiteitsprogramma over misdaad. Verder schreef ze columns voor 'De Groene Amsterdammer'. In 1999 werden de columns gebundeld onder de titel: Petersburgse Vertellingen. De Moor wilde iets schrijven over de scherm sport, die ze zelf jarenlang heeft beoefend met haar toenmalige Russische echtgenoot. Ze ontdekte dat samen schermen niet slim is, want je krijgt er ruzie door. Het is een hartstochtelijke sport waarbij je je tegenstander enorm kunt haten. Inmiddels woont de Moor weer in Nederland, in het uiterste puntje van Limburg.

Andere boeken van haar:

In 2007 verscheen 'De overtreder', haar debuutroman.

In 2010 verscheen 'De Nederlandse Maagd', bekroond met de AKO-literatuurprijs.

In 2014 verscheen 'Roundhay', dit kwam op de shortlist van de Liberis-literatuurprijs.

Recensenten hebben haar vergeleken met W.F. Hermans, Tolstoi en Charlotte Brontë.

Korte inhoud van het boek:

In de nazomer van 1936 gaat de 18-jarige Janna (de Nederlandse maagd), met de trein vanuit Maastricht naar Aken. Ze gaat logeren bij een oude vriend van haar vader, de heer Egon Von Bötticher, hij zal haar schermles gaan geven. Egon was eens een wereldbekend schermer. Jack, de vader van Janna, heeft haar een brief voor Egon meegegeven. Jack en Egon kennen elkaar uit de eerste wereldoorlog maar hebben daarna nooit meer contact met elkaar gehad. Egon is een vreemde man die getraumatiseerd en gewond uit de oorlog is teruggekomen. Nu woont hij alleen op een oud landgoed met het echtpaar Heinz en Leni. Zij verzorgen de huishouding en alles daaromheen. Zij zijn duidelijk onder invloed van de nieuwe nazistische denkbeelden, in tegenstelling tot Egon.

Op het landgoed arriveren nog twee leerlingen. De knappe, niet van elkaar te onderscheiden tweeling Siegbert en Friedrich. De schermlessen zijn totaal anders dan dat Janna thuis gewend is in Limburg. Ze moet het tegen de tweeling opnemen, maar na een goed begin delft ze het onderspit. Al gauw wordt Janna verliefd op de mysterieuze Egon en is ze nieuwsgierig naar zijn verleden. In een kast heeft ze brieven van hem gezien, gericht aan haar vader. Echter, deze zijn nooit verzonden. Op de enveloppe zit een postzegel van de Nederlandse Maagd. Als ze stiekem de eerste brief opent en leest staat Egon opeens achter haar. Hij pakt haar beet, kust haar en heeft seks met haar. De volgende morgen doet hij alsof er niets gebeurd is, maar de Nederlandse maagd bestaat niet meer. Hierna hebben ze nog regelmatig seks met elkaar en als hij daarna in slaap valt pakt Janna vaak weer de brieven om verder te lezen. Zo komt ze er achter dat haar vader Jack, die arts is, Egon in de oorlog heeft gered door hem te opereren nadat hij zwaar gewond was geraakt. Hij heeft de toen bewusteloze Egon het neutrale Nederland binnengesmokkeld en in een interneringskamp laten opnemen, tussen deserteurs en krijgssoldaten. Egon heeft dit als een schande ervaren; hij was liever als een held gestorven. Bovendien was hij ook zijn lievelingspaard Fidèle kwijtgeraakt en hij vraagt Jack in zijn niet verzonden brieven, op zoek te gaan naar zijn paard.

Janna is getuige van een mensur, dat is een studentenwedstrijd met schermers, waarbij niet de overwinning van belang is, maar het doelbewust oplopen van een litteken. Dat staat namelijk symbool voor heldhaftigheid. Tijdens een derde mensuur, waar Egon niet bij is, hij blijkt naar Amsterdam te zijn gegaan, zetten de studenten de bloemetjes buiten. Er is genoeg te eten en drinken op het landhuis en na verloop van tijd is iedereen laveloos. Ook Janna gaat dronken naar bed. De volgende dag als Egon weer terug is, blijkt hij in Amsterdam een klassiek werk van Thibault te hebben gekocht. Hij leest het boek en vervolgens moet er van alles in het landhuis

veranderen. Alles wat niet nodig is moet weg uit het huis. De tuin die mooi was aangelegd wordt met de grond gelijk gemaakt en ook het varken moet weg en wordt ruw geslacht.

Janna wil op een gegeven moment weer terug naar huis en zegt tegen Egon dat zij haar vader een telegram zal sturen met het verzoek haar te komen halen. Op haar bed vindt ze een liefdesbrief, maar van wie de brief is, weet ze niet, er staat geen naam onder.

In de schermzaal zijn Siegbert en Friedrich bezig aan een duel op leven en dood. Ze gebruiken hierbij bijzondere wapens en Friedrich wordt in zijn long getroffen en overlijdt.

Wanneer Janna's vader met de auto aankomt om haar op te halen blijkt Egon onvindbaar. Haar vader vertelt haar over de stoornis van Egon, die altijd alles strak geregeld moest hebben. Hij had overdreven aandacht voor orde en symmetrie. Alles moest perfect zijn.

De brief die Jack voor Egon bij zich heeft laat hij in Egons kamer achter. Op het punt om weg te rijden, rent Janna nog een keer terug het huis in en pikt de brief mee. In de brief onthult Jack dat hij op het slagveld, als Rode Kruis-arts het schitterende paard Fidèle naast het vermeende lijk van Egon had aangetroffen. Om het dier uit zijn lijden te verlossen had hij bij het paard de halsslagader doorgesneden. Pas toen had hij een teken van leven van Egon opgemerkt.

Janny